پښتنو دباره یاره ... مالزوه ویل لکه ناره
کُندُ دوی یکتاب بوه شي ... خلاص دجهل له اندوه شي
پښتانه عالم کم خوانذي ... به اخلاص د حق جویاندي
کند دي چه څوک عالم شي ... پعمل همېش قائم شي
دا کتاب یي وسیله شي ... دوي و حق ته رسیده شي
بیا دعا وکا و ماته ... ډیر محتاج یم و دعاته
سبب دا چه گناهگار یم ... ډیر بد فعل هم بدکار یم
بد عاد صالحانو ... کند شمار شم له دوستانو
عمل نلرم بي قدره ... طمع کړم له ذوالجلاله
کند بل څوک عمل و ه کا ... و طرف د حق ته تلله کا
زما گفتار ستا بکردار شي ... بیا راضي پروردگار شي
و هرچا ته جزا ورکا ... منتر في یوم محشر کا
زه جزا غوارم لقاله ... نه جزا د عمل لا له هغه
دي قادر بکل جزا دي ... حق کافي زما هم ستا دي

شفقت

شفقت مې به انغانذي ... خکه ما کړي بیانذي
شفقت د نبي کوره ... دا حدیث دي زما ورده
خبردار شي اي امته ... وا روي زما لشفقته
زه یتا سو مهربان یمه ... محب زبات ستا سو تر خان یم
نه داوه پغاره ناست یمه ... همیشه ستا سو بخواست یم
بمثل د پتنګ کوره ... تا سو عشق لري له اوره
زه ید واړه لاس کوروه ... تا سو تل ساتم له اوره
زه دا اور وینم چه بل دي ... تا سو نو بیني مشکل دي
هر هوا آرزو واي یاره ... برابر له اوره شماره
چه ما کړي نصیحت دي ... دا مې واړه شفقت دي
کعمل کړي سود بستا وي ... کي نکړي ستا ضرا وي
زما طاقت قوت وه دا ... لَیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ
محمد خواره ذاره ... هدایت لخدای غواړه
شکر شکر کتاب تمر شه ... وراك زما د خاطر غم شه

Copyright © King Saud University